

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα δημοσίευσίς δεκτή ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιών

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
"Ετος δραχ. 10
"Αλλοδαπῆς φραγ. 10

Λιτήταις ἀπε θυντέχι :

"Εφ. « Ἀ. ἄ. τ. α. » Ἀργεστολίον

Τιμᾶται λεπτὰ 10

"Εκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΤΟ ΑΙΜΑ

"Η βουλή τῶν Ἑλλήνων μαί-
νεται !

"Η Νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς τά-
λαινος Ἑλλάδος ὡς φοβερὸν ἡραί-
στιον ἐξεργεῖ λάβας καὶ πυρμι-
κροφιλοτιμιῶν καὶ ἀναισχύντων ἐγω-
ισμῶν !

Διαπληκτισμοί, ὕβρεις, ραβδισμοί
ἀνοήκιοι φράσεις, ἀπόπειραι σόνων !
τραυματισμοί ! δολοφονίαι ! ἰδοὺ ἡ
Βουλή τῶν Ἑλλήνων

Βουλευταὶ ἀποπει-
ρόμενοι θάνατον κατ'
ἀλλήλων ! Ὑπουργοὶ
δολοφονοῦντες Βου-
λευτάς

Οἶον : Τέρας Κοινωνιο-
λογικόν ! οἷα εἰλῶν ἀγρίας
καταστάσεως !

Καθ' ἓν χρόνον ὁ ἄνθρωπος ἐδέ-
σμευσεν τὸν κεραυνὸν καὶ ἐκυρίευ-
σεν τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος,
καὶ μετὰ τὰς τιτανώδεις χεῖρας τοῦ ἔ-
σχισε τὴν κοιλίαν τῆς γῆς καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τοὺς νεφροὺς τῆς ἀπέ-
σπασε, καὶ στὸν βυθὸν τοῦ Οὐρανοῦ
εἰσδύσας κατέμηνε τοῦτον εἰς σελί-
δας, διαίρεσας οὕτω, αὐτὸς θνητὸς
ὢν, τὴν εἰβλὸν τοῦ ἀθανάτου ! . . .

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ Βου-
λὴ τῶν Ἑλλήνων ὡς θηρίον
ἀξυμμόρπον ἀπαύστως σπρε-
φικνύει δαγκάνας καὶ σπα-
ράσσει καὶ ἐκμυζᾷ τὰ μέ-
λη τῆς !

Εἰ Κε Βουλευταὶ ! ἀρχεὶ ἡ κά-
τάστασις αὕτη !

"Ο Λαὸς πάσχει, ὁ Λαὸς γυμνῇ-

τεύει, ὁ Λαὸς ἐγκληματεῖ, ἡ Ἑλ-
λὰς ἐρημώνεται, αἱ Ἑλληνικαὶ Χω-
ραὶ ἀπόλλυνται, ἡ Γεννέτειρα τοῦ Ἀ-
λεξάνδρου ἐκθουλαγρίζεται καὶ τὰ
τέχνα τῆς δολοφονοῦνται !

Δὲν Σᾶς ἐπεμψεν ὁ Λαὸς εἰς τὸ
Βουλευτήριον διὰ νὰ τὸν διακωμωδη-
τε, διὰ νὰ τὸν δολοφονήτε !

Δὲν Σᾶς ἐπεμψε διὰ νὰ εἴσθε Μον-
τέλα Κουτσάβακη δ' ὦν καὶ Κουμπουροφόρων ! .

Δὲν Σᾶς πληρώνη ὁ Λαὸς γὰρ νὰ
ἀγοράζετε μὲ τὸ ψωμὶ τῶν τέκνων
τοῦ ὀπλάσφαγῆς καὶ Ἑρημώσεως ! . .

"Αφ' ἧς στιγμῆς ἐξελέγητε Βου-
λευταὶ ἀνελάβετε ἐντολὴν νὰ ἦθε
τὸ ἀνώτατον παράδειγμα τῆς αὐ-
ταπαρνήσεως καὶ τῆς δραστηριότη-
τος ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ !

Δὲν εἴσθε πλέον κύριοι νὰ διαθέ-
τητε τὸν ἑαυτὸν Σᾶς, ὡς θέλετε ;

Ὡκισθήτε νὰ θυσιάζετε τὸ ἴδιον
συμφέρον ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καὶ ὀχι
τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Λαοῦ
εἰς τὰς ἰδικὰς Σᾶς μικροφιλοτιμίας
καὶ ἐριδας ! καὶ

Εἴσθε ἐπίορκοι ! εἴσθε Δο-
λοφονοί !

Καθ' ἓν χρόνον ἔχομεν ἀνάγκην
τῆς μεγαλειτέρας συμπνοῆς καὶ ἀ-
γάπης ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀντιμετω-
πίσωμεν τὸν φοβερὸν ἐχθρὸν ὅστις
φονεύει τοὺς Ἑλληνας τῆς Μυκε-
δονίας καὶ κρημνίζει τὰς Ἑλληνι-
κάς Ἑκκλησίας καὶ ἀνδραποδίζει
τοὺς ἀδελφούς καὶ τὸν πανικὸν καὶ
τὸν θρῆνον εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
τέχνα τῶν ἐνοπέτρων . . .

Σᾶς εἰ Νόμοι θετέται !
περιβεβλημένοι τὸν αἰσχρὸν χιτῶνα
τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, τοῦ πά-

θους, τῆς ἐκδικήσεως, τῆς αἱματώ-
δους μανίας ! φονεύεται τὸν
Λαὸν, καὶ τὴν Πατρίδα ὡς
κοιτῖδα καὶ διδάσκα-
λόν τοῦ ἐγκλημάτος ἀ-
νακηρύσσεται !

Τὰ Νομοθετικὰ σώματα ἐπ' οὐ-
δενί λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ ὑπόκειν-
ται εἰς τὰς αὐτὰς ἀδυναμίας τῶν
κοινῶν θνητῶν, διότι γενικὴν περι-
βεβλημένοι πληρεξουσιότητα καὶ ἐ-
ξουσίαν, αἱ πράξεις τῶν ζυγίζουσιν
ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἢ τῆς ζημίας ὁ-
λοῦ τοῦ ἔθνους ! ὅλου τοῦ Λαοῦ !

Καὶ ὅταν εἰς Νομοθέτης τα-
πεινώσῃ ἑαυτὸν χάριν
τοῦ κοινοῦ καλῶς γίνεται
μέγας ὡς ὁ ἔνδοξος Εὐρυ-
βιάδης « πᾶτα ξὺν μὲν ἄ-
κοῦσον δέ ! » ὅταν δὲ εἰς Νο-
μοθέτης ταπεινῶν ἡ τὴν ἰδέ-
αν τοῦ ἀξιωματοῦς τοῦ
καὶ ὑψῶν ἡ ἑαυτὸν ταπει-
νῶν τὸ γενικὸν συμφέ-
ρον, αὐτὸς γίνεται δολοφόνος
ὡς ὁ Στάης ! . . .

Δὲν ἀνέγνωσες λοιπὸν ποτὲ τὸ
θεῖον ἐκεῖνο, τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς
Πατρίδος ρητὸν ; καὶ ἂν ἐκεῖνο ἐ-
λησμόνησες διατὶ δὲν ἐνεθυμήθης ὅτι
ἦτο ὁ ἐντολοδόχος τῶν ἐντολοδό-
χων τῆς Πατρίδος Σου καὶ ὅτι ἐπα-
μένως δὲν ἦτο κύριος οὔτε Σὺ οὔτε
τὸ δυστυχὲς θῆμα Σου . . . νὰ ἐγ-
καταλείπητε τὸ συμφέρον ὅλου τοῦ
ἔθνους χάριν τῆς πληρώσεως τῶν
στιγμιαίων παραφορῶν καὶ παθῶν
Σᾶς !

"Ο σπασατώδης ὅστις ῥίπτει τὴν
ἀσπίδα τοῦ καὶ φεύγει ἐνώπιον τοῦ
ἐχθροῦ καλεῖται δειλός !

"Ο Ὑπουργὸς ὁ Βουλευτὴς ὅστις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.44.0014V1.0002

ρίπτει τὸ ὄπλον μὲ τὸ ἔπαιον τὸν ὠ-
πλιτεν ὁ Λαὸς! καὶ φεύγει ἐνώπιον
τοῦ ἰδίου ἐγωῦ· σμοῦ καλεῖται Πρ-
οδότης!

Ὁ δειλὸς Στρατιώτης λαμ-
βάνει ὡς Στέφανον τὸν ἐμπυ-
σμὸν καὶ τὴν περιφρόνησιν.
Ὁ δειλὸς Νομοθέτης λαμ-
βάνει ὡς στέφανον τὸν ὀ-
δυρμὸν καὶ τὸν κοπετὸν
καὶ τὰ φρικτὰ δάκρυα καὶ
τὰ μαύρα ροῦχα τῆς Πα-
τρίδος Του.

Ἰδοὺ ὁ στέφανός Σου.

Τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ
Σοῦ θάβοῃ αἰωνίως.

Ἐσο κατάρρατος ὦ Ὑποργὲ
τοῦ Ἀλέου καὶ τῆς μόρ-
φώσεως.

Η 17ῃ ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἡμέρα Νίκης, ἡμέρα τὴν ὀπεί-
αν ἡ ἱστορία τῆς Κεφαλληνίας πρέ-
πει νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὰς σελίδας
τῆς ὡς γεγονὸς ἐπέσημον.

Ἡμέρα καθ' ἣν φαινομενικῶς ἐ-
δικάζετο εἰς ἄνθρωπος πραγματικῶς
ὁμῶς ἐδικάζετο εἰς Λαόν.

Ἡ δίκη τῆς 17ης Ἰουνίου δὲν
ἦτο δίκη μεταξύ δύο ἀτόμων καὶ
δὲν ὠνομάζετο φόνος! κλοπὴ! ἦτο
Δίκη μεταξύ δύο Καθεστώ-
των, μεταξύ δύο Κοινωνι-
ῶν, μεταξύ τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν
ἐπιτιθεμένων!

Ἐνίκησεν ὁ Λαὸς! κατεπον-
τίσθησαν οἱ ἐπιτιθέμενοι!

Λαβετε ἐν μέγα καὶ δίκαιον εὐ-
γε! ὦ Ἐνορκοὶ τῆς Νήσου τοῦ Κε-
φάλλου. Σᾶς τὸ εἶδει ὁ Μεγαθυ-
μὸς Λαός!

Ὁ Λαὸς ναί!

Ὁ Λαὸς τὸν ὅποιον ματαίως ζη-
τοῦν πλέον ν' ἀπατήσουν καὶ νὰ
στραγγαλίσουν οἱ Δῆμιόι τῶν
Αὐλῶν αἱ Πόρνοι τῶν
Λοιδοβέκων οἱ Ἀνναὶ
καὶ Κατάφαι!

Ὁ Λαὸς ναί! τὸν ὅποιον μα-
ταίως ζητοῦν νὰ φοβίσουν ἡ Κίρ-
κη καὶ ὁ Πέτρος Ἀρβό-
κες.

Ἐφρονεύθησαν ἐκρημνίσθησαν οἱ
Τυραννοὶ καὶ οἱ θρόνοι τῶν! Ναί!
καὶ στὰ θεμέλιά τους οἰκοδομῆται
ἡ δὴ τὸ μεγάλο τοῦ Λαοῦ Σπῆτι,

ποῦ μέσα θὰ ἔχῃ τὴν ἐργασίαν καὶ
τὴν ἀγάπην καὶ ἐπανῶσθ' ἐπὶ τὴν
τοῦ θαυμαστῆς ἡ μεγάλης σημαίας
τῆς Ἀδελφοφιλίας καὶ Ἐ-
λευθερίας!

Παρήλθεν ὁ καιρὸς τῶν βρομερῶν
δημοκράτων καὶ ὁ Ἡρώδης
δὲν δύναται νὰ φοβῆται τὰ τέκνα τοῦ
Λαοῦ.

Παρήλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ ἀ-
λήθεια, ἐν μέσῳ τῆς χλεύης καὶ
τοῦ πατάγου τῆς μεγάλης Ἡολέ-
ως, ἐνεπαίζετο, καὶ ὁ μέγιστος
Σοφὸς δέσμιος ἐκλείετο εἰς τὰς
διπύλους βραχῶδεις φυλακὰς τῆς
Ἀκροπόλεως.

Παρήλθεν ὁ κατὰ πυστος αἰὼν
καθ' ὃν φραγγελομένος καὶ ἐμπυ-
σμένος ἀνεβίβαζτο ἐπὶ τοῦ Σταυ-
ροῦ ὁ διαλύσας τὰ σκότη τῆς ἀ-
μαθείας, καὶ ὁ ἀναγείας τὸν μέ-
λανα πέπλον ὑπὸ τὸν ὅποιον ἐκρύ-
πτοντο οἱ ὀρίζοντες τῆς Αὐτά-
παρνήσεως καὶ Ἀθανασίας!

Παρήλθεν οἱ αἰῶνες τοῦ φοβεροῦ
σχότους καὶ τὸ Κόνηρον καὶ ὁ
Γολγοθᾶς δὲν φοβεύουν τὴν
σοφίαν καὶ δὲν σταυροῦν τὴν ἀ-
λήθειαν!

Παρήλθεν τὸ κράτος τῶν φαρ-
μακευτῶν καὶ τῶν φαρ-
μακίων καὶ τὴν φάρν ταύτην ὑ-
ψώθη μεγαλοπρεπῆς ἡ Λαϊκὴ τομὴ
οὐχὶ ἵνα θανατώσῃ τὴν ἀλήθειαν
ἀλλ' ἵνα φοβεύσῃ τὴν τυραννίαν ὑ-
ψώθη ἵνα φοβεύσῃ τὴν ἀμαθειαν καὶ
τὴν πενίαν.

Τὴν φάρν ταύτην πίπτει εἰς
θρόνος καὶ ὑψοῦται εἰς Λαόν
κηρύσσεται μία Βασίλη καὶ
οἰκοδομῆται μία Δημοκρατία!.

Ἐπαύσαν οἱ αἰῶνες τοῦ ἐγω-
ισμοῦ καὶ τοῦ ἀρπακτικοῦ
Τίτλου.

Καὶ ἰδοὺ οἱ Ροῦσσοὶ καὶ οἱ Ρο-
βερσπιέροι ἐκρήμνισαν τὴν ἀ-
παιτίαν οἰκοδομὴν τοῦ αἵματος
καὶ τῆς πείνης καὶ ἐπὶ τῶν ἐ-
ρειπίων ὤψισαν τὴν σήμαϊαν
τῆς Ἀγάπης καὶ Δικαιο-
σύνης.

Καὶ δευτέραν φάρν ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας τοῦ Γολγοθᾶ ἐκρευσαν οἱ κώ-
δωνες συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος
ΖΗΤΩ Η ΙΣΟΤΗΣ Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Ἐπαύσαν ἑαύσαν τέλοος
πάντων! οἱ ἔτι μοι αἰ-
ῶνες τῆς ἀδελφοφιλίας
καὶ τοῦ Τρόμου καὶ ματαίως
φανταζονται—ἐν Ἑλλάδι τι-
νές—ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ δύνανται
νὰ ἦναι οἱ Βίσι τῶν Βασίλε-
ων τὰ μαρτυρολόγια τῶν
Λαῶν, καὶ αἱ αὐλαὶ τῶν Τυ-
ραννῶν τὰ ἐργαστήρια τῶν ἐγ-
κλημάτων!

Ματαίως καὶ ματαίως φανταζο-
νται ὅτι δύνανται νὰ ἐπαναφέρωσιν
ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξῃ Μαρτύ-
ρια καὶ καταδίκασι ματο-
μαίνων αἰώνων!

Ἡ 17ῃ Ἰουνίου εἰδείξεν ὅτι δι-
καιτοῦται ἀντὶ νὰ ἐνισχύουν σή-
μερον τὸ κράτος τῶν κολάκων
καὶ ἐπιτηδείων, τοῦναντίον τῶν ὑπο-
σκάπτων καὶ τῶν θρυμματίζων.

Εὐγε, ὦ Δικασταὶ τοῦ Λαοῦ δι-
καιοὶ διὰ τῆς παμφήρους ἀπεφάσεως
Σας εἰδείξατε ποῖος εἶνε ὁ εἰκο-
στός Αἰὼν καὶ ὑπερησπίτητε
τὰ δικαιώματα τοῦ Λαοῦ, διδάξαν-
τες ἅπαξ διὰ πάντες ὅτι παρήλθεν
ἀνεπιστρέπτει τὸ κράτος τῶν κολ-
άκων καὶ τῶν ἐκμεταλλευ-
τῶν τῶν Νόμων!

Χαῖρε ὦ 17 Ἰουνίου ἡ τις ἀνέδει-
ξες τὸν Λαόν τῆς Κεφαλ-
ληνίας ὑπεράνω ἐλῶν
θέτοντα τὸν ὑπέριστατον καὶ
ἀπαραγραπτον τοῦ ἀν-
θρώπου Νόμον.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Λαὸ τῆς Κεφαλληνίας!

Λαὸ τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἔνδοξοι Πρόγονοί Σου μὲ τὸ αἷ-
μα καὶ τὰ δάκρυά των ἀφ' οὗ ἐζύμωσαν
τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος κατάρθωσαν νὰ
Σὲ κάμουν Ἑλεῦθερον καὶ ὡς
θεμελιώδη Νόμον Σοῦ ἐδώ-
καν τὸν Συνταγματικόν
Χάρτην νὰ τὸν φυλάσῃς ὡς τὴν
πρῶτην καὶ μὲν τὴν τῶν
παρακαταθήκων!

Σὲ δεῖ θῶσαν ἐγρηγορήσει καὶ
ἀπείροφθονον φερούσαν

ΙΟΥΝΙΟΥ 17
ΚΑΤΑΡΡΑΤΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΒΟΚΕ

τὰ ὅτι !

Πάντες Βασιλεῖς, Κυβερνήταις καὶ προπάντων ἡ λεγομένη Δικαστική ἐξουσία οφείλου νὰ τηρῶν τὴν ἐνεργὸν ὑπόθεσιν τῆς ὑπακίης εἰς τὰς ρητάς τούτου διατάξεις ! ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καλεῖται Προδότης ! Ἐπίσκοποι !

Τὶ θὰ εἴπω λοιπὸν διὰ τοὺς δικαστάς τοῦ 1900 οἵτινες παρεβίασαν καὶ ἐποδύσαν τὸν Θεμελιώδη Νόμον Σου :

Ναί !

Με ὅλην μου τὴν δύναμιν ὡς μανιώδης φρουρός τῆς παρακαταθήκης τῶν πραγμάτων μου καταγγέλω ἐνὶ ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Δικαστηρίου Σου ὅτι ἐλήστευσαν τὰ χειρόγραφα μας, ὅτι συνέλαβον καὶ ἐγκαθεύρξαν ἱερεῖς, μοναχοὺς, πολίτας συνταγματικούς, ἐλευθέρους ! . . . καὶ ὅτι ἐβασάνισαν καὶ διεπόμπευσαν τὸν Ἀείμνηστον Προβερῆρχον Σου ΔΟΡΙΖΑ τὸν Τηλαυγέστερον ἀστέρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τὸν πρῶτον καὶ μέγιστον διδάσκαλόν Σου :

Τοὺς καταγγέλω τοῦτέστιν ὅτι παρεβίασαν τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος 14 καὶ 4 ἔχοντα οὕτω :

14 « Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶνε ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς ληπτὶκὸν μέτρον ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτὴν κ.λ.π. καὶ ἐπὶ παραβιάσει τοῦ ἄρθρου.

4 « Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶνε ἀπαραβίαστος, οὐδεὶς καταδιώκεται ἢ συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται εἰμὴ ὑπόταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει ».

ἐπ' αὐτῇσι οἱ ἄνθρωποι ἐκείνοι ἐξέυβρισαν τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς προγόνους Σου καὶ τὸν Ἀνώτατον ἐπόπτην τοῦ Συντάγματος ὅστις εἶνε ὁ Λαός ! . . .

Τοὺς καταγγέλω ἵνα αἰωνίως εἶνε εἰς τὴν κατάρραν Σου Λαέ ! καὶ ἵνα, εἰς τὸ ἐξῆς, ὅστις τολμᾷ νὰ παραβιάξῃ τὸν Θεμελιώδη Νόμον Σου, κάμῃ χρῆσιν τοῦ 110 ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος ἔχοντος οὕτω :

« Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος ἀρτεῖται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων ».

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Οὐδεὶς Ἑλληὴν θεσπίζει ὑπάρχει ὅστις νὰ μὴ ἐρριμύσει διὰ τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας Στῆν — Χατζηπέτρον.

Εἰς λυπηρὸν ὁ ἐκτετατισμένος ἄνθρωπος τοῦ ὀχληιστοῦ μ. Χ. ἔτους, καὶ ὁ γὰρ οἱ πῶτοι τῶν πεπολιτισμένων νὰ ἀκολουθῶν τῇ ἡθῇ καὶ ἔθωμ πολὺ ἀπρόσδοτον πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν λογικὴν ἀνάπτυξιν ἦν δεικνύει ὅτι ἔχει ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος.

Ἀδύνατον εἶνε, ἀνατρέχοντες εἰς τοὺς παλαιούς αἰῶνας, καὶ ἀνακρίνοντες τὰς ἐξελίξεις τῆς ἱστορίας, νὰ μὴ διέλθῃ ἐκ τῆς διανοίας μας ἡ ἰδέα ὅτι, ὡς ἄνθρωπος γεννᾶται μὲ αἰμοδόρα καὶ ἀνθρωποκτόνα ἐστὶν, ἄτινα, ὅταν καὶ ἂν ἀναπτυχθῇ, ἐμμένουσιν ἀνέπαφον καλυμμένα τρόπον τινα διὰ νὰ φανερωθῶσιν, ἐν ὅλῃ τῇ ἀγριότητι, εἰς τὴν πρώτην πνεύσιν τοῦ τυχοῦτος ἀέμου.

Ἀπαισιοτάτην εἰκῶνα παρουσιάζουν οἱ αἰῶνες τῶν λεγομένων ἱπποτῶν !

Οἱ οἱ ἱππὸτα αἱματοεῖ ! ἦρκει, προπάντων ἐν Ἰσπανίᾳ Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, μία ἀσήμενος, ἀδιάφορος, αἰνιγματώδης λέξις, μία μοῖρα συμπτώσεως, ἐν νεύμα τυχαίον, ἵνα θεωρήσων οἱ εὐγενεῖς ! . . . ἐκείνοι ἱππὸτα ! . . . τοὺς ἐαυτοὺς τῶν προσβεβλημένων καὶ νὰ πλῦθω σὺν μέσ το αἱμα !

Πολλὰκι προσηκεμένως ἐνεκεν ποταποῦ συμφέροντος, ἐνεκεν ὀπλῆς ἐμπαθείας ἢ διὰ στιγμιαίαν ἀντιζηλίαν, συνέβη νὰ δημιουργηθῶσιν οἱ φοβερώτεροι καὶ ἀγριώτεροι σκηναὶ φόνων περιβεβλημένων τὸ ὑποκρίσειν ὅτι πρὸς σωπεῖσιν τῆς μονομαχίας !

Ἀλλὰ Κι αἱ ἐπεχαιρεῖται καθ' ἃς ὁ ἄνθρωπος ὡς μόνον θεὸν εἶχε τὸν ἐγώ ἱσμὸν καὶ τὸν τίτλον ἐπέραςαν !

Ἐξ ἐποχῇ αὕτη κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ θέτη τις ὑπεράνω τῆς πραγματικῆς ἀξίας καὶ ὑπολήψεως τὸν μικροφιλότιμον ἐγώ ἱσμὸν τοῦ καὶ ὑπεράνω τῆς πραγματικῆς φιλοτιμίας τὰ στιγμιαίως γενόμενα καὶ θνήσκοντα πάθῃ !

Κατὰ τί διαφέρουν οἱ φονεῖς ! καὶ ὁ δολοφόνος ἀνευδύνατος πῶς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς με διατιπώσας τοὺς οὕτους ;

Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀφαιροῦν τὴν ζωὴν τῶν ὁμοίων των : ἐν τίνι δικαίω-

ματι :

Προσεβλήθη, ἐραπίσθη, ὑβρίσθη ; Διὰ τί εἰσὶν οἱ Νόμοι ; διὰ τί εἶναι ὁ τύπος ;

Τὶ σημαίνει αὕτη ἡ χειροδικία ! Ὅτι :

Περὶ τῆς : καὶ Νόμοι καὶ Τύπος καὶ ὅλα τὰ εὐγενῆ μέσα ἅτινα εὗρεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ρύθμισιν τῶν τε σχέσεων καὶ διαφορῶν του.

Τελωμένον μάλιστα νὰ θέσωμεν εἰς πολὺ ἀγριώτερον βαθμίδα τοὺς μενομαχοῦντας ἀπὸ τοὺς καινοὺς φονεῖς καὶ δολοφόνους :

Καθ' ὅσον οἱ πρῶτοι ὡς εὐγενεῖς καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένοι ἐπιβάλλεται νὰ ἦναι μᾶλλον φύχρα ἐμμεν περισσότερον ἀγαθὸι καὶ ὀλιγώτερον ἐκδικητικεῖς, ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς τοῦ Λαοῦ ἀνθρώπους τοὺς ὑπείρους, ἡ Κοινωνία στερήσασα καὶ κρινωνεῖς καὶ μεμφώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας, ἀφῆκεν ἔρμαιον τῶν φυσικῶν ἐνστικτῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν συμφορῶν.

Ἐκτός δὲ τούτου οἱ καινοὶ οὗτοι ἐγκληματῆται ἐν φέρουν τοῖς ἀσχετοῖς προσωπείοις τῆς ὑποκρισίας ! εἶναι φονεῖς φανερὸι καὶ ὄχι, ὡς οἱ μονομαχοῦντες, φονεῖς ὑποκριταί !

Πρὸς δὲ οἱ καινοὶ φονεῖς, ὡς ἐπὶ τὰ πλείστον ὅταν φονεύσῃ ἔχουσι τοὺς ἀσχετοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν κατὰ τὸ δικαίον, εἰσὶν τοῦτέστιν ἡ προσβεβλημένοι ἢ ἀδικημένοι :

Ἐνῷ οἱ μονομαχοῦντες, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, εἰσὶν συγχρόνως ἀδικητῆται καὶ δολοφόνοι ! ἐνοχοὶ καὶ δῆμιος ἐν ταυτῷ :

Δηλ : ἀφῶ ὑβρίσαν καὶ ἠδίκησαν τὸ θυμὰ των, μετὰ ταῦτα περιβληθέντες τὸν διαβεβλικὸν πέπλον τῆς μονομαχίας τὸ φονεύουσι καὶ τὸ δολοφονοῦσι :

Ὡραία λογιχή

Ὡραία Δικαιοσύνη :

Ζήτησαν οἱ προσωπιδόφονοι φονεῖς !

Ζήτησαν οἱ παρρησιοφονοῦντες οὗτοι εὐγενεῖς δολοφόνοι !

Φθάνει ! φθάνει ! πλέον :

Ἐως πότε λοιπὸν, ὦ Κοινωνία, αἷμος καὶ αἰσχρὰ θάβασανίζης τάθῃματά Σου ;

Δὲν σὲ ἐχόρτασε ἡ ἐπὶ τόσευς αἰώνας κατακρεῦργησις τῶν μελλῶν Σου ;

Δὲν σὲ ἐχόρτασε ἡ ἐπὶ τόσους αἰώνας καθύπερθε τῶν σαρκῶν Σου ;

Θῆκεν αἰματόβροχον καὶ ἀσπλαχνόν !

Ὡς οὕτως !

Καὶ ἐν τῇ ἐλευκάνῃ πολλοῦ αἵματος ! καὶ ἡ γῆ ἐλευκάνθη

ἐκ τῶν ὁσίων τῶν θυμάτων Σου!

Ἰδοὺ ἡ γνώμη μας ἦν γραφομένη ἀνοφελῶς, θεοαίως:

«Οἱ Νομοθέται μας, ἐν δὲν ἔχσαν, μέσασθε ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς, καὶ τὸ τελευταῖον μῦθον τοῦ Νομοῦ, καὶ μέσασθε ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ, τὸ τελευταῖον ἐρυθρὸν σφαιρίδιον, ὁφείλου ὡς πρώτην φροντίδα νὰ ἀναλάβουν τὸν κατάρτισμόν Νομοσχεδίου καὶ τὴν ψήφισιν τοῦτου εἰς Νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐντελῶς:

νὰ ἐξορμῶσθῃ ἡ μονομαχία μετὰ τὸν κοινὸν φόνον καὶ τὴν κοινὴν δολοφονίαν φέρουσα τὰς αὐτὰς ποινὰς καὶ τὰς αὐτὰς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων στερήσεις»

Ἐτι δὲ πλέον διὰ δρακοντείου ἄρθρου νὰ τιμωρῶνται οἱ Νομοθέται καὶ Δημόσιοι ὑπαλλήλοι εἰτινες ἤθελον ὑπόπηση εἰς τὸ φοβερόν τοῦτο ἐγκλήμα!

Διότι, δὲν χρεώσθαι τίποτε ὁ Λαὸς νὰ ἐγκαταλείπωνται καὶ νὰ χαλαρῶνται, ὅλα τὰ σπουδαιότερα ἐθνικά του ζητήματα διὰ τὴν στιγμιαίαν μάταιαν ἢ ἐμπέθεσαν τοῦ τυχόντος βουλευτοῦ ἢ ὑπαλλήλου.

Διότι, μὴ τὴν ἀλήθειαν, κανεὶς δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὅστις νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι αἱ λαβεῖται χώραν μονομαχίᾳ ἐχθλὰ ῥωσαν τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, ἀπεγοήτευσαν τὸ Νομοθετικὸν Σώμα, ἐνέσπειραν πάθην καὶ ἐκδικήσεις, καὶ ὅτι, ἴσως τὰ σπουδαιότερα ζητήματα τοῦ ἔθνους, τὸ στὰ φιδικὸν καὶ τοῦ σίτου ἐνεκεν τῆς αἰτίας ταύτης θὰ μένωσιν ἀτελῆ καὶ ἀψήφιστα, ἢ ἔστω καὶ ἂν ψηφισθῶσιν εἶνε ἐτι χεῖρον, καθ' ὅσον, οὔτε συζήτησις ἢ ἐμπροέπουσα θὰ ὑπάρξῃ οὔτε ἡ διάθεσις ἢ ἀρκούσα.

Βλέπομεν λοιπόν, ὅτι ὅστις εἶνε Νομοθέτης δὲν δύναται νὰ ἦναι ἰδιώτης, καθ' ὅσον, ἡ νομιζομένη ἰδιωτικὴ ἢ τοῦ πράξις, ἐκρύβει καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν κατὰστασιν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Ἐῖθε ἡ ἀλήθεια αὕτη νὰ θέσῃ τέμα εἰς τὰ τειαῦτα ἐγκλήματα καὶ ἐγκαίρως, οἱ Νομοθέται μας, νὰ θέσουν τὸν ἐνοκὸν φραγμὸν τῶν μεγάλων τούτων ἐγκλημάτων! ἵνα μὴ, χωρὶς νὰ θέλωμεν, ἴδωμεν ἡμέραν τινὰ πὸν Λαὸν βαρανθῆντα καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ ἔσαν τὰ καὶ τὸ πρὶ Σας θεσπῶ ὅτι

Ἀντὶ ἐναερίων σου ζουτήσεων καὶ

Ραβδισμῶν Βουδνηφίων ἀνδρῶν καὶ Ρωμαϊκῶν πιστολίων!

Ὁ συναντήσωμεν τοὺς

Βρόγχους, τὸ πνίξιμο

καὶ τὸ φοῦρκισμα.

«Γρηγορεῖτε! ἐφ' ὅσον καιρὸς ἐν τῷ Ἄδει οὐκ ἔστι μετάνοια».

ΤΟ ΨΩΜΙ

Δὲν ἀρκοῦν τὰ τόσα θάλασσα καὶ ἡ ἐκ τρῶσούτων γεγενησὶ τῶν ἀπερίγραπτος τοῦ Λαοῦ δυστυχία;

Ἐπεὶ Κεῖ ἐκμεταλλεῖται τοῦ ἰδρωτός Τον, τέλος πάντων, δὲν ἔχετε ἔχνος φιλανθρωπίας καὶ πόνου γὰρ αὐτόν;

Ἐπεὶ ἔχετε τὰ ὠραία μαρμάρινα μέγαρά Σας, τὰ μεταξωτὰ δωμάτια Σας, τὰ πομπουλῆνα στρώματά Σας καὶ τὰ πολυποικίλα καὶ ὠραία φαγητά Σας.

Ἐχετε τὰ ἀρχοντόπουλά Σας κολληδοφορεμένα καὶ βελαδοφορεμένα καὶ λουστρινφορεμένα, καὶ τῆς ἀρχοντοπούλης Σας βουτυγμένες ὅτῳ χρυσάφι καὶ στοὺς ἀδάμαντας, ἐνῶ

Ὁ Ἀύστρχος Λαὸς εἶνε ἄνευ κατοικίας σχεδόν, γυμνός, ρακενδύτος, τὰ παιδιὰ του καχεκτικὰ ὡχρὰ, αἱ θυγατέρες του περιφρονημέναι λακτισμέναι!

Δὲν ἀρκοῦν αὐτὰ;

Δὲν Σας συγκινεῖ, δὲν ἐγείρουν τὴν εὐσπλαχνίαν μέσα στήν καρδίαν Σας; Ἀπελιθώθητε λοιπόν;

Δὲν τοῦ ἀφίνετε τοὺλάχιστον τὸ μπουκουνάκι τὸ ψωμάκι του νὰ τ' ἀγοράξῃ ὁ δύστυχος φθινὸς καὶ καλὸς!

Ὅλα! ὅλα!... τὰ θέλετε; καὶ τὸ ψωμί του ἀκόμη;

Ἐκόμετε τὴν στὰ φίδα του μοнопώλιον, τὸ Λάδι του μοнопώλιον, τὰ ἀποικιακὰ μοнопώλιον μὰ δὲ φθάνουν αὐτὰς ὡς καὶ τὸ ψωμί ἄθεόφοβος; 48 λεπτά!

Σὲ καιρὸ πού τὰ ἄλευρα πηγαίνουν 6 λεπτά ὀλιγώτερον κατ' ὄξαν, σὲ καιρὸ πού στήν Πύλαρρ πωλεῖται ὁ ἄρτος καλλίστης ποιότητος 35 λεπτά κατ' ὄξαν, σὲ καιρὸ πού οἱ μικροφουρνάραιοι τοῦ Ληξουρίου στέλλουσι τ' Ἀργαστόλι τὸ ψωμί μὲ τρία λεπτά ὀλιγώτερον κατ' ὄξαν, ἐκτός τῶν καύλων καὶ τῆς μετακομίσσεως, κατ' ἀναλογίαν μὲ 6 λεπτά ὀλιγώτερον!... μεγάλοι εἴθε Κεῖ Ἐκμεταλλεῖται καὶ θαυμάστὰ τὰ ἔργα Σας!

Καὶ ὅλα αὐτὰ γινόνται; Εἰς νὰ ἀποπλουτίσων εἰδῶ Φτωχοὶ τοῦ ἀργαστολίου μας, εἰτινες ἀφού κατέφθωσαν νὰ παύσουν τὴν ἐργασίαν εἰς εἰκοσά μικροβιοπαλαιστῶν καὶ

ἐργατῶν τώρα ζητοῦν διὰ τοῦ ἐξῆς τεχνάσματα νὰ πεθάνουν καὶ τοὺς μέσους μικροβιοπαλαιστῶν τοῦ Ληξουρίου

Δηλ. ἐνῶ ἐδῶ πολοῦν τὸν ἄριον τῆς δευτέρας ποιότητος 48 λεπτά στὸ Ληξουρί τὸν αὐτὸν ἄρτον στέλλουν μὲ τὴν τιμὴν τῶν 42 λεπτῶν γιὰ νὰ ἀναγκασθῶν εἰς ἐκείφουρνάραιοι νὰ κλείσουν τοὺς φούρνους τῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐντελῶς μονοπωλίῳ καταστάντος τοῦ ἄρτου, δὲν εἶε παράξενο μετ' ὀλίγον νὰ πωλεῖται ὁ ἄρτος ἀντὶ δραχμῆς! Τὴν πειράζει ὁ χαμᾶλης Λαὸς καί μᾶται!

Ὡραῖοι Χριστιανοὶ δὲν κρατεῖτε πείρας καὶ ἡ τσέπες τοῦ; εἶνε πολὺ μικρῆς!

Γιὰ ἀκούσετε καὶ μένανε Κεῖ πού πωλεῖται τὸ ψωμί ὅπως ὀρίζετε καὶ ὅτι εἶδους θέλετε!

Ὁ Νόνος μου πού εἶχε βράκει; Ἐλ ληνικὲς καὶ ὀχι βελᾶδες φράγγικες μού εἶλεγε τὸ ἐξῆς γνωμικόν:

«Ὁ Κατσιδιάρης ὅλα τὰ κάνει μόνον τὸ κλοτσόσκουφι δὲν παίζει».

Σὰν θέλετε, λοιπόν, λάβετε τοῦ ὑπ' ὄψιν σας καὶ συνετισθῆτε, ἄλλως τε ἐγὼ νύπτω τὰς χεῖρας μου καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς Ὑμᾶς καὶ τὰ τέκνα Σας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κεῖ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

— Καθημερινῶς φέρουν σφιχτοδεμένους, ρακενδύτους χωρικοὺς καὶ ἐργάτας εἰς τὰς φυλακὰς χάριν χρεῶν!

Λάβετε ὑπ' ὄψιν τὰς στερήσεις τῶν, τὴν κακὴν δι' αὐτοὺς ἐπέχνην, τὴν σχελετωμάρα τῶν παιδιῶν τῆς, ἔχετε καὶ Σεῖ; τέκνα! Πρὸς Θεοῦ! Ἐστὲ πρὸ πάντων φιλάνθρωποι!

Ἀφῆστε τὴν αὐτήραν τοῦ Νόμου ἐκτέλεσιν διὰ τὸν Αὐγουστον, ὅτε ἴσως ἡμπερὲς τὸ Δημόσιον νὰ εἰσπράξῃ ἐπὶ ἐναπομένει εἰς αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς!

Λησμονήσετε μὴ στήν τῆς ἀνθρωπίνους Νόμους καὶ ἐνθυμηθῆτε τοὺς προαιωνίους τοῦ Θεοῦ Νόμους!

Ἄς Σας διευθύνει τὴν φορὰν αὐτὴν οὐχὶ ὁ Νόμος ἀλλ' ἡ Καρδιά Σας!

— Κε Δήμαρχε ἐπιστήσετε τὴν προσοχήν Σας εἰς τὸ ηλεκτρικὸν φῶς γιὰ τὸ πού φαίνεται εἰν καὶ ἡ ἀκχοὶ χειρὶ φάθα.

ἸΑΚΩΝΑΤΕΙΟΣ
ΜΗΤΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΡΕΚΕΛΙΑΣ ΒΕΒΙΟΦΗΚΗ
ΜΟΤΕΛΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Ἰὰ καὶ εἰκίνοι οἱ ὁδοὶ τῆς παραλίας μάλιστα, εἶνε ἐξαιρετοὶ!